

ផលប៉ះពាល់ផ្នែកច្បាប់ទៅលើសេរីភាពខាងការបញ្ចេញមតិក្នុង យុគសម័យឌីជីថល

ខ្លឹមសារសង្ខេប

បច្ចុប្បន្ន យើងអនុវត្តសិទ្ធិសេរីភាពខាងការបញ្ចេញមតិ នៅលើប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតច្រើនស្ទើរតែស្មើនឹងការបញ្ចេញមតិ ដោយផ្ទាល់។ ការបង្កោះសារ ការបញ្ចេញមតិ ការចែករំលែក និងការចុចចូលចិត្តនៅលើបណ្តាញទំនាក់ទំនងសង្គមសុទ្ធតែ ជាមធ្យោបាយដែលយើងអនុវត្តសិទ្ធិនេះតាមបែបឌីជីថល។

ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងឯកសារវិភាគផ្លូវច្បាប់ថ្មីរបស់ មជ្ឈមណ្ឌលសិទ្ធិមនុស្សកម្ពុជា បច្ចុប្បន្ននេះមានសេចក្តីព្រាង ច្បាប់មួយចំនួនដែលអាចនឹងប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់សិទ្ធិ សេរីភាពខាងការបញ្ចេញមតិតាមប្រព័ន្ធឌីជីថល។ ប្រសិនបើ អនុម័តច្បាប់ទាំងនេះនឹងបន្ថែមទៅលើបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ជា ធរមាននានា ដែលត្រូវបានរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រើប្រាស់រួច ជាស្រេចដើម្បីរឹតត្បិតសិទ្ធិនេះ។

នេះគឺជាចំណុចសំខាន់ៗដែលគួរយល់ដឹង៖

សិទ្ធិសេរីភាពខាងការបញ្ចេញមតិ ត្រូវបានធានាតាមមាត្រា ១៩ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយដែលប្រទេសកម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ១៩៩២។ សិទ្ធិនេះ ក៏ត្រូវបានធានាផងដែរនៅក្នុងមាត្រា ៤១ និងមាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ការរឹតត្បិតសិទ្ធិនេះអាចធ្វើបាន ប៉ុន្តែលុះណាតែ ស្របទៅនឹង «ការឆ្លើយតបចំណុច» តែម្តងឆ្នោះ។ យោងតាមគោលការណ៍នេះ ការរឹតត្បិតចាំបាច់ ត្រូវតែ៖

១. តើការរឹតត្បិតនោះមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ដែរឬទេ?
២. តើវាមានគោលបំណងស្របច្បាប់ដែរឬទេ?
៣. តើវាមានភាពចាំបាច់ និងសមាមាត្រដែរឬទេ? ការរឹតត្បិត នោះមិនត្រូវអនុវត្តលើសពីកម្រិតដែលចាំបាច់បំផុត ដើម្បី សម្រេចបាននូវគោលបំណងស្របច្បាប់នោះឡើយ។

**ស្នើសុំដើម្បីអានឯកសារ
វិភាគច្បាប់**

ច្បាប់ជាធរមានមួយចំនួន ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីរឹតត្បិតសិទ្ធិសេរីភាព ខាងការបញ្ចេញមតិតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតក្នុងលក្ខខណ្ឌមិនសមរម្យត្រឹមត្រូវ

ក្រមព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា:

- មាត្រា ៣០៥: បទបរិហារកេរ្តិ៍ជាសាធារណៈ
- មាត្រា ៤៩៤ និង ៤៩៤៖ បទញ្ជុញ
- មាត្រា ៤៣៧-ស្ទួន: បទប្រមាថចំពោះអង្គព្រះមហាក្សត្រ
- មាត្រា ៣០៧: បទប្រមាថជាសាធារណៈ
- មាត្រា ៥២៣: បទធ្វើឱ្យបាត់ជំនឿលើសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ
- មាត្រា ៥០២: បទប្រមាថ
- មាត្រា ៤២៥: បទក្លែងបំភាន់

ច្បាប់ស្តីបែបសារព័ត៌មាន

- មាត្រា ១១: ប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ
- មាត្រា ១២: ប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខជាតិ និងស្ថិរភាពនយោបាយ
- មាត្រា ១៣: ការផ្សព្វផ្សាយ ឬការផលិតឡើងវិញនូវព័ត៌មានមិនពិត ដែលធ្វើឱ្យអាប់ឱនកិត្តិយស ឬប្រមាថដល់ស្ថាប័នជាតិ

ធម្មនុញ្ញវិជ្ជាជីវៈសារព័ត៌មាន

- មិនមានឃ្លាបញ្ជាក់ពីការអនុគ្រោះសម្រាប់ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ
- ហាមឃាត់ការផ្សព្វផ្សាយមាតិកាដែល «ប៉ះពាល់ដល់វប្បធម៌ ប្រពៃណី និងទំនៀមទម្លាប់ល្អរបស់ជាតិ»
- មើលទៅហាក់ដូចជាវិតត្តិវិធី ជាជាងការផ្តល់លទ្ធភាព ឱ្យអ្នកសារព័ត៌មានបំពេញការងាររបស់ពួកគេ

ច្បាប់ស្តីពីទូរគមនាគមន៍ (ឆ្នាំ២០១៥) និងប្រកាសអន្តរក្រសួងលេខ ១៧០ ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងការផ្សព្វផ្សាយតាមគេហទំព័រ និងបណ្តាញទំនាក់ទំនងសង្គម ដែលដំណើរការតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា (ឆ្នាំ២០១៨)

- ប្រការ ៨ (ក) ៖ បង្កចលាចលក្នុងសង្គម
- ប្រការ ៦ (គ) ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានដោយចេតនាដើម្បីបង្កចលាចលក្នុងសង្គមដែលធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់សេដ្ឋកិច្ចជាតិ
- ប្រការ ៦ (គ) និងប្រការ ៨ (ក) ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់វិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ ទំនាក់ទំនងជាមួយប្រទេសដទៃ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ វប្បធម៌ និងប្រពៃណីជាតិ
- ប្រការ ៧ (គ) ៖ ផ្សព្វផ្សាយខ្លឹមសារល្មើសច្បាប់ដែលមានលក្ខណៈញុះញង់ បំបែកបំបាក់សាមគ្គី ការរើសអើង ចេតនាបង្កចលាចល ដែលអាចបណ្តាលឱ្យអន្តរាយដល់សន្តិសុខជាតិ ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម

អនុក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតប្រភពទិន្នន័យអ៊ីនធឺណិតជាតិ

- មាត្រា ៦ អនុញ្ញាតឱ្យទប់ស្កាត់ ឬផ្តាច់ការតភ្ជាប់ ឬខ្លឹមសារណាមួយនៅលើប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត ដែលត្រូវបានចាត់ទុកថា «ប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខ ចំណូលជាតិ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ វប្បធម៌ ប្រពៃណី និងទំនៀមទម្លាប់»។
- មាត្រា ១៤ អនុញ្ញាតឱ្យមានការតាមដានសកម្មភាពលើអ៊ីនធឺណិត និងការរៀបចំកំណត់ត្រានៃអាសយដ្ឋានអោយក៏ដែលបានបែងចែក

បន្ថែមលើច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ក៏នៅមានសេចក្តីព្រាង ច្បាប់មួយចំនួនដែលមានការរត់គ្រឿងលើសិទ្ធិសេរីភាពខាងការ បញ្ចេញមតិ និងសិទ្ធិឯកជនភាពផងដែរ៖

សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យា

- មាត្រា ៤២ ផ្ដន្ទាទោសពន្ធនាគារចាប់ពីមួយខែ ដល់ពីរឆ្នាំចំពោះបុគ្គលដែលត្រូវបានរកឃើញថាមានទោសក្នុងការបង្កដោយចេតនានូវ “បង្កការបំភិតបំភ័យ គំរាមកំហែង ការរំលោភបំពានដល់អ្នកដទៃតាមមធ្យោបាយពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកវិទ្យា
- មាត្រា ៤៣ រួមបញ្ចូលទាំងទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទល្មើស «បរិហារកេរ្តិ៍ជាសាធារណៈ» ដែលផ្ទុយទៅនឹងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣០៥
- មាត្រា ៤៤ ផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីមួយខែទៅប្រាំមួយខែចំពោះបុគ្គលដែលត្រូវបានរកឃើញការប្រើប្រាស់ភាសាប្រមាថ គ្រប់ពាក្យមើលងាយ ឬគ្រប់ពាក្យទ្រគោះដោយគ្មានការទំលាក់កំហុស ទោះលើទង្វើណាមួយតាមបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន
- មាត្រា ៤៩ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី បីឆ្នាំ ទៅ ប្រាំឆ្នាំចំពោះបុគ្គលដែលត្រូវបានរកឃើញការផ្សព្វផ្សាយ ឬការចែកចាយព័ត៌មានមិនពិតតាមបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ដែលមានចេតនាបណ្តាលឱ្យអន្តរាយដល់វិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ ទំនាក់ទំនងជាមួយប្រទេសដទៃ សេដ្ឋកិច្ច សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ការរើសអើង និងវប្បធម៌ប្រពៃណីជាតិ

សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីសន្តិសុខសាយប៉ះ

- មាត្រា ៤ ផ្តល់អំណាចទូលំទូលាយដល់គណៈកម្មាធិការសន្តិសុខដីជម្រក (គ.ស.ខ.)
- មាត្រា ២១ (១) អនុញ្ញាតឱ្យ គ.ស.ខ. ចូលប្រើ “កុំព្យូទ័រ ឬប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រដែលពាក់ព័ន្ធនាមួយ” អាចប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិឯកជនភាព និងសេរីភាពខាងការបញ្ចេញមតិ។ តើប៉ះពាល់យ៉ាងដូចម្តេច? អាចរងនូវការឃ្លាំមើល និងការដាក់កំហិតខ្លួនឯង។
- មាត្រា ២៤ បង្កើតមន្ត្រីអធិការកិច្ចសន្តិសុខសាយប៉ះដែលត្រូវបានជ្រើសតាំងជា “មន្ត្រីគរចាលយុត្តិធម៌” ដែលផ្តល់អំណាចយ៉ាងទូលាយ។

សេចក្តីព្រាងច្បាប់សិទ្ធិទទួលព័ត៌មាន

- មាត្រា ២០ (៧) មិនបានបញ្ចូលបញ្ញត្តិដែលជាផលប្រយោជន៍សាធារណៈដើម្បីផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានដាក់លាក់ជាសាធារណៈ

សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារទិន្នន័យបុគ្គល

- មាត្រា ៧ (ឃ) (ង) (ច) មានការលើកលែងទូលំទូលាយពេកដើម្បីធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មទិន្នន័យ
 - «ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ» «ផលប្រយោជន៍ធម្មនុប» ឬ «ការពារអាយុជីវិត» ... «រូបវន្តបុគ្គល»
- មាត្រា ១៤ (ខ) (ង) (ឆ) មានការលើកលែងទូលំទូលាយពេកដើម្បីធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មទិន្នន័យបុគ្គលវេទយិត
- មាត្រា ៤ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ ដើរតួស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តច្បាប់ ជាជាងគណៈកម្មការទិន្នន័យឯករាជ្យ ស្របតាមឱក្ខមានុវត្តន៍អន្តរជាតិ